

Föreningsmeddelanden.

Entomologiska Föreningen i Stockholm.

Högtidssammankomsten å Konstnärshuset söndagen den
14 december 1924.

Efter justeringen av protokollet från föregående möte meddelade Ordföranden Prof. AURIVILLIUS, att styrelsen till nya medlemmar invalt: Rådsman ESKIL ERIKSON, Vänersborg, Läroverksadjunkten Fil. mag. STEN ERIKSON i Karlstad och Fil. mag. HARRY BERGQUIST, Stockholm. Genom döden hade föreningen däremot förlorat tvenne medlemmar, nämligen Dr HANS RASMUSSEN i Landskrona och Godsägare E. R. H. STURE-SWÄRD, Vidtsköfle.

Vid det stadgeenliga valet av funktionärer omvaldes de i tur avgående, ordföranden, styrelseledamöterna Dir. FALKENSTRÖM och Doktor PEYRON jämte deras suppleant Tandläkare NORDSTRÖM. Likaledes omvaldes till revisorer av Föreningens räkenskaper Apotekare J. W. HAMNER och Byråingenjör A. MOLIN, jämte deras suppleanter Dir. C. SALMONSON och Fil. lic. O. LUNDBLAD. Till klubbmästare utsågs ånyo undertecknad.

På förslag av ordföranden beslöts att som ett tillägg till stadgarnas § 6 införa den bestämmelsen, att styrelsen inom sig skulle utse en vice ordförande som i ordförandens frånvaro skulle leda Föreningens förhandlingar.

Föredraget för aftonen hölls av Dr A. ROMAN, som talade över sin resa till Amazonasområdet i Sydamerika 1923—1924. Såsom medlem i Svenska Amazonasexpeditionen lämnade föredragaren i sällskap med Doc. Dr D. MELIN och ingenjör A. VILARS Sverige den 8 sept. 1923 och anlände efter en omväg över Rio de Janeiro till Manáos, det inre Amazonasområdets huvudstad, den 31 oktober. Resan gick därefter med ångbåt uppför Rio Negro till S:ta Isabel och vidare med lastbåt med eller utan bogserare via missionsbyn Sao Gabriel vid de nedersta forsarna till den lilla missionsstationen Taracuá, vid Rio Negros biflod Uanpés, dit expeditionen anlände i januari 1924. I denna trakt slogs läger och föredragaren vistades där till mitten av april. Manaos återsågs en månad senare och lämnades den 31 maj med Bahia som mål. Med välvilligt bistånd av vår svenska konsul därstädes Herr J. Brusell och den tyska firman Dannermann et Co. erhöles rekommenda-

tion till den c:a 300 km västerut belägna egedomen Iguassú såsom lämplig vistelseort. Dit anlände föredragaren i slutet av juni, bodde där två månader och återkom till Bahia i början av september. Hemfärden skedde med Johnsson-båten »S. Fransisco» och Göteborg nåddes den 5 oktober efter en gynnsam resa.

I Manaus hade torrtiden varit ovanligt torr och het, så att förhållandena voro föga gynnsamma för naturstudier. Det intressantaste bytet erhöles på Rio Negros breda sandstrand i form av en del vitaktiga, skygga, snabba, nattinsekter, däribland en gryllid, en cicindelid och en forficulid. Orten S. Gabriel, som var vackert belägen i kuperad terräng, bjöd på goda samlingslokaler. Det märkligaste djuret där var en enligt uppgift flera meter lång daggmask, varav ett par unga exemplar infångades. Färden till Taracua skedde med rodd och varpning och var tålamodsprövande långsam. Själva Taracua är egentligen en gammal indianby, bestående av ett enda hus (inalóca), omgiven av odlingar och småskog, således föga lämplig till huvudkvarter. Expeditionens läger låg helt nära den c:a 300 m. breda floden och intill ett par av indianernas rönjningar. Floden stod lågt och visade här och där sandbankar, men saknade totalt vattenvegetation, varför vatteninsekter voro sällsynta. På skogsfaunans formrikedom var ej att klaga, men individantalet var relativt litet och särskilt fjärilfaunan var oväntat fattig. En kontrast till det flacka, vattenrika Amazonaslandet med sina högväxta skogar var staten Bahia, vars inre är lågbergigt, med mera utpräglade årstider. Vegetationen är huvudsakligen s. k. catingaskog av delvis lövfällande träd, starkt blandade med buskar. Föredragarens besök i denna stat inföll undern vintern, varför klimatet var behagligt med ofta kalla morgnar med endast $+10^{\circ}$ C. Egendomen Iguasse, som tillhör ett belgiskt bolag, ligger c:a 430 meter över havet och är omgiven av konstgjorda betesmarker för nötboskap. Inom ett par km. från huvudbyggnaden flyta två floder, så att terrängen är ganska omväxlande. Insektfaunan var också trots »vintern» tämligen rik, särskilt på steklar och fjärilar (dock blott en *Morpho*-art). Regn föll obetydligt och påstods komma mest i september, då skogen också förnyar sina blad.

Under hemresan erhöles föredragaren den sorgliga underrättelsen, att Ingeniör VILARS i juni månad avlidit i feber i Taracua efter en resa till indianområdena på gränsen till Columbia. Han var en utmärkt kamrat, lugn och godmodig och gjorde sig omtyckt även bland landets folk; hans praktiska läggning och förmåga som tecknare gjorde honom särdeles värdefull för expeditionen.

Liksom under föredragarens förra resa till Amazonasområdet, 1914—1915, lämnades även denna gång den brasilianska gästfriheten ett av de ljusaste minnena från resan, så mycket mera att sätta värde på som dess europeiska motsvarighet är på stark retur.

Som avslutning på föredraget förevisades en del intressanta insekter och biologiska preparat hemförda från resan.

Ordföranden tackade D:r ROMAN för det intressanta föredraget och lyckönskade honom till resultatet.

Till sist meddelade Tandläkare NORDSTRÖM, att han i början av september i Jämtland funnit några exemplar av *Lygris populata* L. sittande döda på grankvistar. Vid närmare undersökning visade det sig, att fjärilarna sutto fästa vid underlaget medelst en svamp på ett sätt, som påminde om det hos husflugor angripna av *Empusa musca*. Endast denna fjärilart var smittad på detta sätt, och andra samtidigt flygande arter voro oangripna.

Prof. AURIVILLIUS omnämnde med anledning av detta meddelande, att han sett samma sak anföras beträffande vissa afrikanska fjärilar.

Mötet som var besökt av 26 medlemmar avslöts med sedvanlig kollation.

Sammankomsten å Konstnärshuset lördagen den 28 febr. 1925.

Efter protokolljusteringen meddelade Ordföranden, Prof. AURIVILLIUS, att styrelsen till nya medlemmar invalt Studeranden KARL HUGO ÅKERBERG, Laholm, och Herr O. Eklund, Stockholm. Styrelsen hade vidare beslutat att genom ett hälsningstelegram och ett bidrag till en minnesgåva deltaga i hyllningen för sin korresponderande ledamot D:r Rafaello Gestro i Genua, som i mars fyllde 80 år. — Det från föregående möte vilande förslaget om stadgeändring angående val av vice ordförande antogs slutgiltigt.

Föredraget för dagen hölls av Professor IVAR TRÄGÅRDH, som talade över »Några nyare skogsentomologiska rön och metoder». Rönen utgjordes av iakttagelser över följande trägnagare-arters biologi och skadegörelse: den mjuka trägnagaren (*Ernobius mollis* L.), nordliga trägnagaren (*E. explanatus* MANNH.), svarta tallskottgnagaren (*E. nigrinus* ER.), grankottegnagaren (*E. abietis* FABR.) och den smalhalsade trägnagaren (*E. angusticollis* RATZ.). Som allmänt resultat av undersökningarna, vilka äro publicerade under titeln »Trägnagarstudier» i Medd. fr. Statens Skogsförsöksanstalt H. 21, n:r 8, 1924, framhöll föredragaren, att skadegörelsen av dessa arter tidigare överdrivits.

De nyare metoderna utgjordes dels av en av föredragaren utarbetad metod att analysera och grafiskt framställa de angrepp av olika insekter, som följa på varandra och resultera i trädens död. Genom att utföra en mängd dylika analyser är det möjligt för skogsentomologen att bilda sig en säker uppfattning om de olika skadeinsekternas betydelse.

Därjämte redogjorde föredragaren för den metod med provtytor, som användes vid undersökningar över vissa insekters skadegörelse.

Föredraget illustrerades av preparat, teckningar och fotografier.

Ordföranden tackade Professor TRÄGÅRDH för det intressanta före-

draget. För mötet demonstrerade han därefter ett par nyligen utkomna band av det stora Seitzska fjärlilverket över världens fjärlilar. Till sist meddelade Tandläkare NORDSTRÖM, att han som nya för den svenska faunan kunde framlägga de bägge mätarefjälilarna *Anaitis praeformata* HB., som oftast förblandats med *A. plagiata* L., och *Oporinia christyi* PROUT.

Mötet, som var besökt av ett 20-tal medlemmar, avslöts med kollation.

N. A. Kemner.